

www.lindelows.se

”Jag tror att David Ericssons text talar till många. Det här är livet.”

Ove Österman, Upsala Nya Tidning

”Över huvudtaget skriver David Ericsson en svenska med ovanlig poetisk lyskraft. Med sin förra bok, debuten och novellsamlingen Truck Stop erövrade Ericsson en nästan enig kritikerkårs lovord. Nu befäster han sin ställning med romanen Redlight.”

Crister Enander, Folket i Bild Kulturfront

”Redlight är en sympatisk roman satt i en spännande och utforskad miljö, väl värd att läsa.”

David Bride, Sydsvenska Dagbladet

Flera år senare, på en parkeringsplats i en söderförort till Stockholm, står en man vid sin lastbil. Han stöder sig mot bilens flak med den ena handen samtidigt som han med den andra tar upp en whiskyflaska som han fått med sig från festen han nyss lämnat. När han halsat ett par klunkar blir han stående och känner hur värmen sprider sig ner mot mellangärdet.

Han ser upp mot hyreshuset på kullen ovanför parkeringen. Då han får syn på de mörka fönsterrutorna till lägenheten där sonen och den före detta hustrun bor, rapar han ljudligt, men tvingas samtidigt sänka blicken för att inte tappa balansen. Han skruvar korken på flaskan och tar sikte mot lastbilshytten.

Så får han mer bestyr, för just som han öppnat dörren till hytten och klättrat upp på första fotsteget tappar han greppet om ledstången och är nära att trilla baklänges ner på asfalten.

– Jävlar, svär han tyst när han lyckats komma upp och satt sig på passagerarsätet.

Så får han av sig skorna, vrider sig ett kvarts varv, lutar sig bakåt mot den smala britsen bakom sätena och sover, nästan innan huvudet landat på kudden.

En lågt stående sol sticker honom i ögonen genom framrutan och får honom att rycka till. Först tror han

att det är morgon, men då han inser att det måste vara sen eftermiddag blir han med ens klarvaken.

– Satan också. Antwerpen!

Han försöker resa sig ur den trånga kojén, men när han till slut lyckas slår han istället huvudet i den halvt uppfällda överbritsen och dunsar tillbaka ner i bädden igen.

Genomblöt av svett tar han ett nytt tag, den här gången i förarstolens ryggstöd. Så drar han sig långsamt upp i sittande ställning, sträcker upp handen mot överbritsen och får tag på en en- och en halvliters Cola som han öppnar och genast tömmer till hälften.

Som inlindad i bomull, i ett vadderat gungande bakrus, tar han sig över till förarplatsen. När han böjer sig fram för att ta på sig arbetsskorna börjar han plötsligt må illa och måste räta på sig för att snabbt veva ner rutan. När den kalla klara luften kommer in i hytten känner han hur magen åter lugnar sig, i alla fall för tillfället. Så han sätter sig till rätta och ser över instrumenten, hittar bilnycklarna i fickan, väljer ut startnyckeln, trycker in den, vrider om och hör hur den av kupévärmaren uppvärmda motorn går igång redan på de första varven.

Medan motorn går på tomgång och kompressorn trummar upp lufttrycket i bromsarna öppnar han färdskrivaren och fyller noggrant, med darrande penna, i ett nytt blad för att åtminstone ha någonting juste att visa upp vid en poliskontroll utmed vägen.

Sedan han lagt i backväxeln och höjt boggihjulen för att få grepp på parkeringens isiga underlag är han på väg att backa ut i rabatterna med både fram- och släpvagnshjul ett par gånger innan rutinerna fungerar så pass att han lyckas vinkla upp och svänga ut

ekipaget på den smala förortsgatan.

När han fått i en växel och bilen börjat röra sig framåt låter han den första refugen passera på fel sida bara för att han inte orkar räkna ut hur mycket han ska ta ut svängen för att få med sig det långa trailersläpet runt den. Flera refuger går samma väg medan växel-lådans tio hög- och lågväxlar blandas ihop på ett sätt som får motorn att protestera högljutt och bilen att röra sig knyckigt mellan kantstenarna längs de trånga gatorna.

Då han slutligen, sedan han kommit ut på den fyr-filiga huvudleden, siktat och träffat rätt sida av den sista trafikdelaren före motorvägen låter han maskinen varva ut tills innerfilen är klar, fäller ut blinkersen och lägger i högsta växeln. Och snart, i det sydgående körfältet, sedan han kört över Södertälje kanal, rullar bilen förbi platser han passerat hundra eller tusen gånger förut: Järna, Vagnhärad, Sillekrog, Nyköping.

Mörkret och dimman vilar tung över Östgötaslätten när han ett par timmar senare växlar ner och bromsar in vid tradarfiket utanför Ödeshög. Sedan han svängt upp och hittat en ruta som inte ligger allt för långt ut på den kvadratkilometerstora lastbilspareringen, låter han handbromsen gå i med en trött suck, medan motorn får gå på tomgång i några minuter.

När maskinen rist till och tystnat blir han först bara sittande, vilar ansiktet i händerna och domnar långsamt bort. Så rycker han till, ser sig omkring, öppnar dörren, klättrar ner från hytten och vandrar över den vindpinade asfaltplanen mot vägkrogens ingång.

I herrtoalettens neonljus ryggar han tillbaka inför det glåmiga ansikte som möter honom i spegeln bredvid pissrännan. De annars mörka och som han ibland själv kan tycka, allvarliga ögonen ligger nu djupt insjunkna i skallen och är i det närmaste röda och små som på en gris.

Hans trettiosju år verkar inte på lång väg räcka till för den grå hyn bakom skäggstubben och den svarta mustaschen. Och inför den långa och kraftiga, men på något sätt också för tunga gestalten i spegelglaset, börjar han oroligt undra om det är sin egen hädangång han beskådar.

Det är svart vinterkväll när han efter ett par koppar kaffe och en smörgås åter svänger ut på landsvägen mot Malmö. Trafiken har tätat och mötande bilar och långtradares halvljus lyser bländande upp vägbanan och blänker in i hytten.

I den tunga accelerationen mellan växlingarna på uppfarten till motorvägen känner han åter huvudvärken komma över honom på ett dunkande sätt. Men eftersom han ändå inte kan göra mycket åt den, försöker han glömma både den och gårdagens fest och koncentrerar sig istället på körningen i den spåriga vägbanan. Och samtidigt som han blinkar en hälsning med helljuset åt en mötande kollega på väg uppför Vätterleden får han ett infall att slå på radion.

De högfrekventa ljuden från stråkarna i en violin-konsert får honom att raskt trycka bort kanalen och ta in P1, där repriserna av en kulturdebatt pågår och gör honom lojt förbannad eftersom han inte begriper någonting. P3 går bara in brusigt, så han stänger av. Samtidigt slår några regnstänk mot framrutan, Gränna passerar på höger sida, i slutningen mellan motorvägen och Vättern, och Jönköping närmar sig.

I Huskvarnas guldgлитtrande neonljus längs den långa motorvägsböjen utmed vattnet och till torkarnas tunga slag i regnskvalet mot vindrutan tycker han att det väl ändå måste finnas någonting att lyssna till på radion. Och obetänksamt, för han är mitt i »Bibelbältet«, upprepar han det han råkat göra några gånger förut: låter radion söka frekvensen, bara för att strax hamna mitt i en frikyrklig svavelosande, halvt tungomålstalande predikan om brott och straff, dygdens lön, Gud, Satan och helvetet.

Medan han lämnar Jönköping och neonljusen bakom sig hör han hur den hese predikanten talar

intensivt dovt, nästan som i trance, som om han befann sig mitt inne i bilhögtalaren. Utan att kunna förmå sig till att stänga av radion lyssnar han på det som han tänker bara är rent dille. Men som ändå strömmar in i hytten. Bilen sacker alltmer i den långa backen upp mot Torsvik och Hyltena. Ett par växelsteg får han gå ner i motlutet samtidigt som rösten i radion sjunker och stiger i ett enda hest rabblande mantra.

Därefter, i kvinnornas starka sång, är det som om natten, hela tomrummet utanför hytten, kommer in till honom genom psalmerna till tramporgel. Som om församlingens hela kraft samlades i ett enda: något han inte ser, inte kan se, utanför strålkastarnas ljuskäglor. Och han börjar frysa. Som om den kalla våta nattvinden plötsligt börjat tränga in till honom från skogen, långt bortom en fattig träkyrkas tvingande värme.

Efter backkrönet och med värmereglaget ställt på öppet spjäll ökar hastigheten. Och medan rösterna klingar ut för att stundtals försvinna helt i den allt knastrigare lokalsändningen, blåser fläktarna in motorvärmens i hytten. Mötande bilars ljus glänser i vägbanan och skogens tomrum är visserligen fortfarande nära, men ändå en bit vid sidan av vägrenen.

Allt eftersom hyttvärmens åter omsluter honom kommer gårdagens fest tillbaka i korta bilder och långsamt inser han hur berusad han verkligen varit och hur illa det kunde ha gått. Eller gick? Han förstår att han måste söka upp sin gamle vän Leif i radhusområdet så fort han kommer hem och försöka reda ut vad som hände.

Vid midnatt kommer han fram till Helsingborg, svänger upp och stannar bilen framför tullhuset för att

gå in och hämtar färjebiljetterna till Helsingör. Och de till Rødby-Puttgarden; eftersom han är tvungen att köra omvägen över Danmark då han för länge sedan missat Malmö-Travemündefärjan och därmed också sin nattvila.

Då han passerar Köpenhamns förorter vid tvåtiden hjälper varken den kalla fartvinden genom den nervevade rutan eller att fantisera om kvinnor mot tröttheten. Men han håller gaspedalen nedtryckt och till motorns dieselmuller lägger han mil efter mil av blänkande motorvägar bakom sig i duggregnet.

www.lindelows.se

- Alverfors, Ann-Charlotte:** *Barn av samma ögonblick* roman
- Augustsson, Lars Åke och Hansén, Stig:** *De svenska maoisterna* reportage
- Behn, Ari:** *Trist som fan* noveller
- Bolinder, Ulla:** *Utsaga* kriminalroman
- Bukowski, Charles:** *Badkarsmusik* noveller
- Bukowski, Charles:** *En snuskgubbes anteckningar* krönikor
- Bukowski, Charles:** *Factotum* roman
- Bukowski, Charles:** *Historier från ingenstans* noveller
- Bukowski, Charles:** *Hollywood* roman
- Bukowski, Charles:** *Postverket* roman
- Ericsson, David:** *Redlight* roman
- Eriksson, Kjell:** *Den upplysta stigen* kriminalroman
- Eriksson, Kjell:** *Frihetsgrisen* roman
- Eriksson, Kjell:** *Knäppgöken* roman
- Fridholm, Rolf:** *Medborgare!* vänbok om Cornelis
- Fridholm, Rolf:** *Kort & koncist* aforismer
- Görling, Lars:** *491* roman
- Haag, Ronnie:** *Charles Bukowski* biografi
- Hansén, Stig:** *Mikael Wiehes sång till modet* reportage
- Hansén, Stig:** *4 x får* tre romaner i en pocket
- Hansén, Stig:** *Lindholmen berättar* reportage
- Johansson, Erik:** *Fabriksmänniskan x 2* två romaner i en pocket
- Jokkala, Toivo och Strindlund, Pelle:** *Djurrätt och socialism* fakta
- Karnstedt, Torgny:** *Låtsaskungen* roman
- Leijnse:** *Skämt!* serier
- Ninnisdotter, Gun:** *Spilld mjölk och röda tulpaner* självbiografi
- Trosell, Aino:** *Jäntungen* roman